

Марчишина А. А.,

кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри англійської мови Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка

ЛІНГВОПОЕТИЧНІ ПАРАМЕТРИ ТРАНСГЕНДЕРНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ В АНГЛОМОВНІЙ ПОСТМОДЕРНІСТСЬКІЙ ПРОЗІ

Анотація. Стаття висвітлює особливості функціонування трансгендерної ідентичності як конструкту постмодерністського художнього тексту. Визначаються моделі гендерної ідентичності, утворені співвідношенням біологічної статі та її соціокультурними проявами, вербально втілені у прозі сучасних англійських авторів.

Ключові слова: гендерна ідентичність, трансгендерна ідентичність, модель трансгендерної ідентичності, соціальний стереотип, постмодерністський художній текст.

Постановка проблеми. Постулат про те, що постмодернізм ставить під сумнів фундаментальні підвалини людини як соціально-біологічної сутності, уже не викликає такого подиву дослідників та мислителів, як на час свого зародження. Пропонуються такі вияви ірраціональності, які вписуються в екзистенційні межі сприйнятої реальності за умови ознайомлення з асистемністю його зв'язків та дифузною за своєю структурою парадигмою цінностей.

Постмодернізм трансформує всю архітектоніку системи знання. Балансування світу між порядком і хаосом розриває межі відносно стійких систем, спричинюючи прецеденти утворення нових об'єктів і розширюючи представлення уже відомих класів. Так сталося із гендером: традиційна дуальна опозиція маскулінного-фемінного розсипалась, десипувалась, породивши нові різновиди біологічно-статеві самості.

У постмодерному суспільстві втрачають вплив соціальні інститути, що продукують звичні стереотипи, тому колись непорушна гендерна дуальність перетворюється на мозаїчну плюральність. Як зазначають У. Бек та К. Лау, пройшов час, коли плюралізм маргіналізувався, зараз він інституційно введений у норму, визнаний суспільством та законодавчо закріплений [1, с. 535].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема ідентичності уже тривалий час є об'єктом досліджень, зокрема в галузі психолінгвістики, психосемантики, культурології, лінгвокультурології, результати яких дозволяють трактувати її як лінгвокультурний когнітивно-дискурсивний феномен [2, с. 165].

Неоднозначне й багатогранне поняття ідентичності розуміється соціологами як явище, що виникає з діалектичного зв'язку індивіда й суспільства, унаслідок якого індивід займає певне місце в соціумі, регульованому правилами [3, с. 216, 281]. У психології ідентичністю вважається процес, що протікає на всіх рівнях психічної діяльності, за допомогою якого індивід оцінює себе залежно від оцінки його іншими, у прийнятній для всіх типології [4, с. 32].

У постмодерністській поезії «заявили кризи ідентичності і соціальні цінності індивідів» [5, с. 18], що не є зовсім непередбачуваним, зважаючи на динамічний характер тако-

го ситуативного аспекту особистості [6, с. 135–136]. Сучасне суспільство пропонує своїм суб'єктам нескінченну різноманітність поведінкових моделей і стратегій, серед яких суб'єкт має знайти своє місце. Тому, на думку О.П. Матузкової, основною відмінною рисою ідентичності сучасної людини є множинність [2, с. 93], яка є наслідком відсутності жорсткої структуризації рівнів ідентифікації.

Множинність передбачає вибір, тому *гендерна ідентичність* епохи постмодерну часто є свідомо обраною альтернативою. На користь усвідомленого втілення власної гендерної самості вказує і дослідження О.І. Горошко, яка констатує, що гендерна ідентичність є найбільш стабільною серед усіх різновидів соціальної ідентичності [7, с. 105]. Про множинність гендерної ідентифікації свідчить і проведене нещодавно у Великобританії за ініціативи Department of Education опитування, у якому Енн Лонгфілд (Anne Longfield, Children's Commissioner for England) пропонувала підліткам 13–18 років визначитися з власним гендером, наводячи 25 його різновидів [8].

Мета статті – визначити прояви трансгендерної ідентичності в англійському художньому постмодерністському тексті.

Завдання: розкрити особливості розуміння гендеру в постмодерному суспільстві; охарактеризувати трансгендерну ідентичність у комплексі біологічних, соціальних і культурних параметрів; описати функціонування моделей трансгендерної ідентичності в текстах англійської постмодерністської прози.

Матеріал дослідження становлять твори, що належать до так званої трансгендерної художньої прози – збірного терміна, який охоплює *gay literature*, *lesbian literature* або *literature produced by or for the LGBT community*. Новітні ознаки такої прози, перш за все, полягають в оприлюдненні трансгендерної проблематики на рівні художньої творчості, що виражається як у плані змісту, ідейного спрямування, так і просто уведенням персонажа з трансгендерною ідентичністю в сюжетну колізію.

Виклад основного матеріалу дослідження. Постмодерністський художній текст відображає світоглядні концепти постмодернізму, що передбачають звільнення культури від канонів, обмежень, стереотипів. До постструктуралістських наративних практик належить художній дискурс як утілення образного мислення цієї нової філософської царини.

Нові форми художнього бачення втілюються в пошуках нових ідентичностей, розширенні гендерного світоглядного діапазону. Видозміна призми бачення персонажа в його самоусвідомленні проектується на наративну практику, що загалом створює новий роман – роман постмодерністської еkleктики, синкретизму зруйнованих стереотипів та новітніх кенотипів.

У лінгвістиці поняття гендеру звичай сприймається як компонент індивідуальної й колективної свідомості, яка від-

дзеркалює сукупність біологічних ознак, соціальних ролей, прагматичних настанов, особливостей психіки й поведінки, властивих представникам певної статі як такої, з якою особи себе ідентифікують, які втілюють цю ідентичність вербальними знаками.

Гендерна ідентифікація в добу постмодернізму більше не залежить від масових стереотипів, сповідуваних суспільством упродовж століть. Вона стає процесом і результатом самовідчуття у якості чоловіка або жінки, довільного усвідомлення і прийняття своєї статево-рольової поведінки, тобто самоідентифікацією: актуалізується принцип «розпоряджатися собою на свій власний розсуд» [9, с. 15].

Традиційно андроцентричний соціальний контроль реалізації гендерної ідентичності, домінуючий на постмодерній стадії, Е. Сіксу називає «суперегоїзованою структурою», яка в своїй онтології ґрунтується на «жіночій провині» [10, с. 893]. Звільняючи жінку від обтяженості власним тілом, умовностей батьківської та соціальної цензури, Е. Сіксу передбачає «мутацію людських стосунків» та еволюцію мислення [10, с. 884]. Гендер постулюється як один зі значущих ідентифікувальних параметрів, який, з-поміж іншого, характеризує комуніканта за його мовленнєвою поведінкою, засвідчуючи відмінності у створенні гендерного конструкту [2, с. 146].

Незбіг соціальної та біологічної статі продукує нові моделі гендерної ідентичності, які «оживають» у персонажах сучасної англомовної постмодерністської художньої прози і вирізняються певними ознаками: зовнішністю (манерою представлення власної особистості оточуючим), одягом, лінією поведінки, мовленнєвою специфікою, позиціонуванням власної ідентичності в соціумі (соціальній групі).

Трансгендерною вважаємо таку ідентичність, яка втілює розбіжність між біологічною статтю та її соціально-культурними проявами. Активізація лексико-семантичної динаміки мови, з одного боку, ускладнює, а з іншого – конкретизує номінації, що використовуються на позначення стереотипних, трансгендерних моделей ідентичності, сутність яких руйнує архетипні уявлення про кореляцію між біологічною статевою дуальністю та її соціокультурним виявом. Термін “transgender” як номінацію ідентичності зустрічаємо у тексті роману Дж.А. Петерс “Luna”:

“Was his fascination with playing house the first indication I had that Liam was different? In his head and heart he knew he was a girl? That he was transgender” [11].

Така ідентичність є власним вибором особи, результатом осмисленого утвердження своєї гендерної самості, як бачимо це на прикладі юнака-трансгендера:

“She is me. I am her. I want to be her. I want to be Luna. <...> I want to be free. I want to transition” [11].

Моделі трансгендерних ідентичностей наділені ознаками кенотипів, оскільки віддалені від усталених стереотипів, синтезують вроджене й набуте, «це пізнавально-творчі структури, які сприяють виникненню <...> нового вузла в концептуальній сітці понять» [12, с. 24]. Кенотипність аналізованих образів не заперечує існування в них архетипних ознак: наприклад, соціальні ролі, зумовлені гендерною ознакою, характеризують носіїв трансгендерних ідентичностей та подекуди є визначальними при тяжінні особи до вибору власного гендеру. Так, юнак Liam з роману Дж.А. Петерс “Luna”, прагнучи перевтілитись у дівчину, дбайливо підбирає одяг, аксесуари, косметику, відтворює жіночу ходу й поставу:

“I exhaled a long breath. “Luna, if you were walking down the street in that outfit, no one would be able to tell. You look like a regular girl.”

Her smile warmed the room. She loved hearing that, that she could pass. Most girls spend hours working on themselves so they’ll be striking, eye-catching, desirable. Liam would give everything to live one day as a plain, ordinary girl” [11].

Тут маємо архетипну модель regular girl з її стереотипними звичками причепурюватися, щоб привабити представника іншої статі. Луна ж, юнак-трансгендер, прагне наслідувати зовнішні ознаки соціального вираження фемінності. Таким чином, яким би це не здавалось парадоксальним, саме соціальні стереотипи значною мірою сприяють руйнуванню гендерної бінарності за біологічними показниками.

Трансгендери прагнуть перейняти сутність представника іншої статі, при цьому стати одним / однією серед подібних до себе:

“I just want to be normal, and normal is being a girl. I’m tired of not being myself, I’m tired of being confused. I just want to be a girl. I have no future as a man”.

I asked him if he wanted to move to a new school and go as a girl next year. “I can muddle through high-school as a boy,” he replied, “I don’t think going to school as a girl will be a solution because I would just be hiding and pretending from another side.” He wanted to BE a girl, not just dress-up as a girl” [13, с. 6].

Підліток Деніел, персонаж роману Дж. Евелін, перебуваючи у чоловічому тілі, відчуває себе дівчиною, при цьому не прагне бути особливою – він мріє бути звичайною (*normal*) представницею жіночої статі з усіма відповідними соціально-культурними атрибутами. Елементарне переодягання в жіночий одяг (*dress-up as a girl*) таку проблему не вирішує.

Відмінність трансгендерів від транссексуалів полягає в тому, що гендерно-ідентифікована поведінка останніх доповнюється штучною анатомічною зміною статі за допомогою хірургічного втручання [9, с. 12]. Таким чином, ця відмінність закладена в розрізненні або лише за гендерною ознакою, або ж виключно за статевою приналежністю. Саме це можна зрозуміти, коли далі у цьому ж тексті оповідач пояснює трансгендерну сутність як дуальну ідентичність:

“It must be horrible to be in the wrong body, to have this dual identity” [11].

Бути трансгендером – це бути сприйнятим як особа іншої статі (*passing as a man* [14, с. 11]), а не доконче стати людиною іншої статі.

Серед трансгендерів, зображених у досліджуваних романах, представлені різні моделі ідентичностей. Так, протагоністка роману Л. Файнберг “Stone Butch Blues” Джесс Голдберг репрезентує модель “butch” (особа жіночої статі, яка виконує маскуліну роль у лесбійській парі), що відповідає канонам такої ідентичності:

“We needed our sleeves rolled up, our hair slicked back, in order to live through it” [14, с. 8].

Зовні такі особистості, як правило, схожі:

“Strong, burly women, wearing ties and suit coats. <...> They were the handsomest women I’d ever seen” [14, с. 27–28].

“Butch” упізнавана певними обов’язковими чоловічими елементами одягу, зокрема спортивною курткою і чорною краваткою:

“They took me to get my first sports coat and tie... A narrow black silk tie” [14, с. 30].

Очевидна дисгармонійність, абсурдність, непривабливість зовнішнього вигляду *butch* постає із такого портретного опису:

"I immediately loved the strength in her face. The way her jaw set. The anger in her eyes. The way she carried her body. Her body both emerged from her sports coat and was hidden. Curves and creases. Broad back, wide neck. Large breasts bound tight. Folds of white shirt and tie and jacket. Hips concealed" [14, с. 29].

Однак саме в цьому, на думку оповідачки-*butch*, і полягає привабливість цієї гендерної ідентичності. Таке уявлення про красу руйнує стереотип про гармонійну тілобудову (чи ризикне хтось назвати гарною жінку, у якої *Broad back, wide neck. Large breasts bound tight?*), приємно-лагідний вираз обличчя (а в героїні АІ – *the strength in her face. The way her jaw set. The anger in her eyes*) і вказує на специфічну шкалу цінностей. Така гендерна «оцінка слугує однією з найважливіших складових в організації мовленнєвого повідомлення» [15, с. 125], оскільки вона наділена соціально-культурною семантикою.

Модель "*stone butch*" відрізняється від попередньої тим, що вона не вступає в тілесний контакт з партнеркою для задоволення статевого потягу. Її зовнішність та одяг – такі ж, як і в попередній моделі:

You treated my stone self as a wound that needed loving healing [14, с. 9].

Різновидом "*butch*" може бути "*Saturday-night butch*", або ж *weekend butch*:

"They protected me because they knew I wasn't a "Saturday night butch". The weekend butches were scared of me because I was a stone he-she [14, с. 7].

Модель "*femme*" виконує фемінну роль у трансгендерній парі. Особа, яка ідентифікує себе як "*femme*", може біологічно бути чоловіком або жінкою:

"The other femmes – male and female – looked at me differently" [14, с. 34].

Вони відрізняються одягом, оскільки "*femme*" має виглядати підкреслено жіночно ("*women in tight dresses and high heels*" [14, с. 28]).

Між "*butch*" і "*femme*" встановлюються певні етичні норми:

"Can I really buy a woman a drink or ask her to dance?"

"Sure, honey," she [the drag queen] said, "but only the femmes" [14, с. 28].

Новачок-"*butch*", вперше прийшовши до бару, де традиційно збиралося товариство з нетрадиційними гендерними проявами, цікавиться правилами співжиття серед "*my people*", які їй пояснює *drag-квін* (*drag queen*) – інша трансгендерна модель (особа чоловічої статі, яка іноді перевдягається в жіночий одяг ("*our drag queen sisters in their dresses and pumps*" [14, р. 7]) заради розваги, розвитку власних драматичних здібностей, для підкреслення, перебільшення чи висміювання певних жіночих рис, а також для епізодичного виконання жіночих гендерних ролей).

Постмодерністська деконструкція (за Ж. Дерріда – розформування бінарних конструкцій, коли пригнічений член «виривнюється», і опозиція перетворюється на просту множинність» [16, с. 19]). Збій особистісних стосунків між "*butch*" і "*femme*" полягає в тому, що між такими носіями опозиційних гендерних ідентичностей кохання поступається місцем насолоді ("*the issue of sex was pressing on me from within and without*" [14, с. 30]), хоч у художньому тексті вона може змальовуватися й досить піднесено. Наприклад, досвідчена "*butch*" навчає "*baby butch*" мистецтва кохання:

"Well, what does make a butch a good lover?" I asked, trying to sound like the answer didn't mean all that much to me.

Her face softened. "That's kind a hard to explain. I guess being a good lover means respecting a femme. It means listening to her body" [14, с. 31].

Близькі стосунки між трансгендерними коханками зосереджуються на тілесності, і концепт "*A GOOD LOVER*" не виходить за межі тілесних реакцій (*listening to her body*).

Термін "*gay*" спочатку використовувався як родові поняття для позначення осіб з нетрадиційною сексуальною орієнтацією [17]. Модель "*gay*" – особа чоловічої статі, яка ідентифікує себе як чоловік і яка відчуває статевий потяг до інших осіб чоловічої статі. На відміну від *gay*, *чоловік-трансгендер* ідентифікує себе жінкою, яка, перш за все, виконує усталені фемінні соціальні ролі. Ця відмінність фіксується і в художньому тексті:

"I thought he might be going to tell me he was gay. I had suspected that he was gay for years and had hoped such a conversation would take place sometime so that we could get involved in the gay community support system. However, he had something entirely different on his mind.

He said, "I need to be a girl. I'm a girl inside. I like boys but as a woman would, not the gay way. I have felt this way for years, and you know how feminine I am" [13, с. 5].

Персонажі Дж. Евелін диференціюють "*gay*" і жінку в чоловічому тілі (*feminine*), вважаючи їх абсолютно різними ідентичностями (*something entirely different*). Це, перш за все, виражається в одязі:

"He's a pansy and wears women's clothes" [14, с. 26];

"It was bad enough he had to take his girly wash to the Laundromat. There was no way. I was going to wash it. I didn't mind buying him panties and bras, but handling the dirties... ew" [11].

Використання жіночих (*women's, girly*) елементів одягу персонажами – біологічними чоловіками – сприяє реалізації їхньої гендерної ідентичності у суспільній площині.

Модель "*he-she*" – це родова назва для всіх «жінок» – біологічних чоловіків:

"All of us he-shes were mad as hell when we heard you got fired <...>... we were changing all the he's to she's inside our heads to make it fit right" [14, с. 6].

Це та ж "*femme*", але біологічний чоловік.

Антропоніміка художнього тексту теж є компонентом формування гендерної ідентичності. Так, персонаж Дж.А. Петерс пояснює своє нове ім'я, обране для перевтілення у дівчину:

"Luna," she said. "I've taken the name Luna." <...> "Appropriate, wouldn't you only say? A girl who can only be seen by moonlight?" [11].

Антропонімічна ідентичність (термін С.І. Гарагулі) як мовна особистість із певним іменем є одним із основних прагматично зумовлених параметрів, що визначається як «психологічне співвіднесення індивіда зі своїм іменем і сприйняття цього імені та його носія представниками даної та інших лінгвокультур, що дозволяє індивідові визначати своє місце в лінгвосоціальному просторі» [18, с. 13–14]. Таким чином, ім'я людини сприймається як джерело, знак, маркер, «ключовий символ» [19, с. IX] ідентичності. Антропонімічно ж ідентичність літературного персонажа є своєрідною моделлю мовної особистості, яка створена автором для втілення художньо-естетичної концепції твору [18, с. 145]. У наведеному вище прикладі Лайєм (Liam) перевтілюється в Луну (Luna) – місячну дівчину, оскільки з остраху наразитися на суспільний осуд, нерозуміння бать-

ків може реалізувати себе у фемінінній ролі лише вночі.

Цілісний образ самого себе дозволяє виразникам перелічених моделей гендерної ідентичності сформулювати систему ціннісно-сміслових доміант, які виявляються у персональному мовленні. У ньому декларуються уподобання, преференції, пріоритети мовця, обрані з урахуванням його гендерних характеристик:

"I don't want to play baseball, Dad" [11].

"I'm this male macho version of a son that Dad has in his head" [11].

"A nurse explained the rules of my stay: I must get up in the morning and stay out on the ward all day. I must wear a dress, sit with my knees crossed, be polite, and smile when I was spoken to. I nodded as though I understood. I was still in shock" [14, с. 21].

"For the first time I might have found my people" [14, с. 27] і далі за текстом: *"Al and I would lean forward and wink at each other and we'd all laugh for the sheer joy of being who we were, and being it together"* [14, с. 30].

Наведені уривки фрагментарно ілюструють стереотипні соціальні вимоги до представників біологічної статі: хлопці повинні грати у бейсбол і бути мачо, дівчатам личить носити сукню, бути скромними і приязними. Відмова ж від наслідування таких зразків (останній приклад) для представників трансгендерної ідентичності є справжньою радістю (*sheer joy*), оскільки дозволяє бути собою (*being who we were*), особливо в аналогічному, гендерно-вільному середовищі (*my people*).

Висновки. Функціонування феномену трансгендерної ідентичності як текстового конструкту є наслідком проникнення постмодерністських принципів деструкції, асистемності, плюральності у поетикальний простір. Розглянута низка моделей трансгендерної ідентичності не є вичерпною; у перспективі можливе як продовження переліку різновидів гендерної ідентичності, їх класифікація, так і таксономія вербальних засобів їх представлення.

Література:

1. Beck U. Second modernity as a research agenda : theoretical and empirical explorations in the "meta-change" of modern society / U. Beck, C. Lau // The British Journal of Sociology. – 2005. – Vol. 56. – Issue 4. – P. 525–557.
2. Матузкова Е.П. Ідентичність і лінгвокультура: методологія изучения : [монографія] / Е.П. Матузкова. – О. : Издательство КП ОГТ, 2014. – 333 с.
3. Бергер П. Социальное конструирование реальности / П. Бергер, Т. Лукман. – М. : Медиум, 1995. – 323 с.
4. Эриксон Э. Идентичность: юность и кризис / Э. Эриксон. – М. : Прогресс, 1996. – 344 с.
5. Любимий Я.В. Самоорганізаційні виміри суспільства доби постмодерну / Я.В. Любимий // Наукові записки КУТЕП. Серія «Філософські науки» – 2015. – Вип. 19. – С. 9–33.
6. Лоусон Т. Социология, А-Я: Словарь-справочник / Т. Лоусон, Дж. Эррорд. – М. : ФАИР-ПРЕСС, 2000. – 367 с.
7. Горошко Е.И. Коммуникативная виртуальная идентичность: гендерный анализ / Е.И. Горошко // Филологические заметки. – 2009. – Вып. 7. – Ч. 2. – С. 93–105.
8. Children as young as 13 to be asked whether they are "gender fluid", "demi-girl" or "intersex": Official survey asks pupils to pick from

a list of TWENTY-FIVE genders // Daily Mail. – 2016. – January. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.dailymail.co.uk/news/article-3420203/Are-gender-fluid-demi-girl-intersex.html#ixzz3ya9rFjxH>.

9. Липовецкий Ж. Третья женщина. Незыблемость и потрясение основ женственности / Ж. Липовецкий. – СПб. : Алетей, 2003. – 495 с.
10. Cixous H. The Laugh of the Medusa / H. Cixous // Signs. – Vol. 1. – No. 4. – 1976. – P. 875–893.
11. Peters J.A. Luna / J.A. Peters. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.bestfreenovels.net/Young-adult/Luna>.
12. Белехова Л.І. Образний простір американської поезії : лінгво-когнітивний аспект : автореф. дис. ... докт. філол. наук : спец. 10.02.04 «Германські мови» / Л.І. Белехова. – К., 2002. – 34 с.
13. Evelyn J. Mom, I need to be a girl / J. Evelyn. – Imperial Beach : Walter Trook Publishing, 1998. – 77 p. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.transfigurations.co.uk/filestore/Mom_I_need_to_be_a_girl.pdf.
14. Feinberg L. Stone Butch Blues / L. Feinberg. – Los Angeles : Alyson Books, 2003. – 564 p.
15. Бабелюк О.А. Принципи постмодерністського текстотворення сучасної американської прози малої форми : [монографія] / О.А. Бабелюк. – Дрогобич : Вимір, 2009. – 296 с.
16. Деррида Ж. О грамматологии / Ж. Деррида. М. : Ad Marginem, 2000. – 512 с. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://yanko.lib.ru/books/philosoph/derrida/derrida-grammatologie.htm>.
17. Hiskey D. How "Gay" Come to Mean "Homosexual" / D. Hiskey. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.todayifoundout.com/index.php/2010/02/how-gay-came-to-mean-homosexual>.
18. Гарагуля С.И. Языковая личность: индивид и его имя в иноязычной среде / С.И. Гарагуля. – М. : Книжный дом «ЛИБРОКОМ», 2012. – 160 с.
19. Woodward K. Understanding Identity / K. Woodward. – L. : Arnold, 2002. – 184 p.

Марчишина А. А. Лингвопоэтические параметры трансгендерной идентичности в англоязычной постмодернистской прозе

Аннотация. Статья раскрывает особенности функционирования трансгендерной идентичности как конструкта постмодернистского художественного текста. Определяются модели гендерной идентичности, образованные соотношением биологического пола и его социокультурными проявлениями, вербально воплощенные в прозе современных англоязычных авторов.

Ключевые слова: гендерная идентичность, трансгендерная идентичность, модель трансгендерной идентичности, социальный стереотип, постмодернистский художественный текст.

Marchyshyna A. Lingual and poetic parameters of transgender identity in English postmodern prose

Summary. The paper reveals the peculiarities of transgender identity functioning as a postmodern fiction text component. The analyzed models of gender identity are suggested to be construed by the correlation of sex and its social and cultural realization which is verbally represented in contemporary English prose.

Key words: gender identity, transgender identity, model of transgender identity, social stereotype, postmodern fiction text.